

KRYSTYNA DUDZIS

DIAKONIA ŻYCIA RUCHU ŚWIATŁO–ŻYCIE

Pozwolę sobie rozpocząć od osobistego świadectwa. Kiedy w marcu 1981 r. przyjechałam na Kopia Górkę, do Centrum Ruchu Światło–Życie, trzy elementy zwróciły moją szczególną uwagę: tablica z cytatem z Listu do Filipian 2, 5-11, przypominająca o tym, że Chrystus przyjął postać sługi, wezwanie kaplicy Chrystusa Sługi oraz słowa z aktu oddania Ruchu Niepokalanej, Matce Kościoła: „Przyjmij więc, jako swoją rzecz i własność wszystkich, którzy oddali swoje życie i wszystkie swe siły na diakonię Ruchu Światło–Życie” To była pieczęć na moją decyzję służenia Bogu w tym właśnie dziele.

Teraz, po 20 latach zaangażowania widzę i daję świadectwo o tym, że to właśnie idea służby, oddania i zawierzenia zaszczerpiona w członkach Ruchu przez sługę Bożego ks. Franciszka Blachnickiego przynosi owoce.

Jednym z najpiękniejszych darów tak rozumianej posługi są konkretne osoby, dzieci uratowane od śmierci, która zagrażała im w łonie matki. Część tych dzieci (nierzadko już dorosłych osób) mogłabym przedstawić z imienia i nazwiska, większość jednak pozostaje znana tylko Bogu.

Pominę w tej wypowiedzi cały rys historyczny powstawania Diakonii Życia (DŻ), który mógłby stać się tematem osobnego świadectwa, pełnego cudownych zdarzeń, obficie rozdawanych ręką miłosiernego Boga. Zaznaczę tylko, że właśnie służba życiu od poczęcia aż do naturalnej śmierci była przez ks. F. Blachnickiego bardzo popierana. Kiedy p. inż. Antoni Zięba rozpoczynał w 1980 r. Krucjatę Modlitw w Obronie Poczętych Dzieci, spotkał się z ks. Franciszkiem. Wspomina, że była to niespodziewanie długa rozmowa, z której wyszedł bardzo umocniony, z konkretnymi wskazaniem dla podjętego dzieła. W 1981 r. powstała w Ruchu Diakonia Obrony Życia (tak się wtedy nazywała). Od początku towarzyszyły nam słowa Ojca Świę-

tego Jana Pawła II: „Oddajcie się na służbę życiu, a nie śmierci” Ks. F. Blachnicki był też zwolennikiem łączenia wszystkich wysiłków zmierzających do ochrony życia poczętego. W tamtych jednak czasach, z wiadomych względów, nie było to możliwe. Obrona życia traktowana była jako działania wrogie państwu. Idea jedności, wspólnego frontu, zjednoczenia sił przetrwała jednak i w 1992 r. powstała Polska Federacja Ruchów Obrony Życia, której DŻ jest aktywnym członkiem.

Osoby z Ruchu Światło–Życie, które angażują się w służbę życiu, to ludzie, którzy przejęli się do głębi ideą diakonii. Dlatego równolegle do swoich obowiązków rodzinnych i zawodowych z oddaniem i poświęceniem oddają się trosce o godność ludzkiego życia.

Podsumowując wymienię te działania, które na przestrzeni lat stały się owocem służby i zaufania.

Członkowie DŻ podejmują zatem następujące posługi:

- głoszenie w bardzo różnych środowiskach licznych prelekcji, w których podejmowana jest tematyka dotycząca godności osoby, płciowości, integracji seksualnej, budowania relacji międzyludzkich w czystości, mody, małżeństwa i rodziny oraz – w szerokim sensie – obrony życia;
- prowadzenie dla prelegentów profesjonalnych kursów z dziedziny *pro life*;
- nauczanie metod naturalnego planowania rodziny oraz prowadzenie i praca w poradniach życia rodzinnego;
- nauczanie na kursach przedmażeńskich;
- praca w telefonach zaufania;
- posługa w ośrodkach adopcyjnych i Domach Samotnej Matki;
- udział i tworzenie audycji radiowych i telewizyjnych o zasięgu lokalnym i krajowym;
- tworzenie materiałów formacyjnych, publikowanie artykułów z dziedziny *pro life*;
- nauczanie w szkołach przedmiotu Przygotowanie do życia w rodzinie;
- walka z pornografią (np. w Poznaniu zorganizowano skuteczną wielokrotną akcję na skalę całej gminy, przy udziale władz miasta);
- zaangażowanie w życie społeczne i polityczne konkretnych członków DŻ (mamy obecnie pięciu radnych i pełnomocnika ds. rodziny);
- odpowiadanie na aktualne wezwania Ojca Świętego, Kościoła, na tzw. znaki czasu;
- współpraca z Duszpasterstwem Rodzin;
- rozpowszechnianie idei Duchowej Adopcji oraz Klubu Przyjaciół Życia Ludzkiego;

- angażowanie się w ogólnopolskie akcje *pro life*;
- organizowanie Dni Świętości Życia;
- rozpowszechnianie materiałów *pro life* w społeczeństwie;
- przygotowywanie, produkcja i rozpowszechnianie kaset audio i wideo przeznaczonych dla młodzieży i rodziców, na których podejmowane są sprawy budowania relacji międzyludzkich w czystości (np. „Jestem człowiekiem”, „Nasze dziecko dojrzewa”);
- prowadzenie rekolekcji parafialnych oraz dla różnych grup społecznych w tematach *pro life*;
- prowadzenie oaz modlitwy poświęconych afirmacji czystości i szacunku do życia;
- w Poznaniu od kilku lat istnieje poradnia dla osób po stracie dziecka (w tym po aborcji), prowadzona przez osoby z DŻ;
- w 1991 r. DŻ, przy udziale całego Ruchu, angażując obrońców życia z całej Polski zorganizowała Sztafetę Życia. Był to bieg, który rozpoczynał się z czterech krańców naszej Ojczyzny, a kończył u stóp Matki Jasnogórskiej. Miał on celu dawanie świadectwa za życiem oraz wyproszenie łaski prawnej ochrony życia poczętego.

Ponadto DŻ od 15 lat regularnie przeprowadza rekolekcje, tzw. ORDŻ (czyli Oazę Rekolekcyjną Diakonii Życia), dla członków Ruchu Światło-Życie. Takie rekolekcje przeżyło do tej pory około tysiąca osób. Są to pogłębione rekolekcje, prowadzące do integracji sfery płciowości. Bardzo istotnym elementem jest zatem modlitwa wstawiennicza, w której Pan Bóg dokonuje prawdziwych cudów swej miłości. Wychodzimy z założenia, że aby stawać przy człowieku tak bardzo poranionym grzechem nieczystości czy dzieciobójstwa, sami musimy w pierw uporządkować swoje życie i doświadczyć Bożego miłosierdzia.

Dodam jeszcze, że tak wypełniana posługa, nawet ta dotykająca spraw trudnych i bolesnych, przynosi ogromną radość, a w DŻ tej radości jest bardzo wiele.

Pozostaje mi na koniec podziękować Bogu za dar człowieka, który sam będąc przykładem sługi Bożego, zaszczerpił ideę umiłowania i naśladowania Chrystusa Sługi w tyłu ludziach, których osobiście znam i których świadectwo posługi dane mi było tu dziś przedstawić.